

handilshúsinu, sum í dag standa oman fyri Klubban í Havn og sum eisini kallast Snikkarastova.

Maður mín Palli, arbeiðdi í Sápúhúsinum tey fyrstu árinu og seinni fekk hann háldagsstarv á Meiarinum, har hann tók mjólkaroynðir. Tað var tó ikki nóg mikið, so hann hevði annað arbeiði við síðuna av. Tað var m.a. at syrgja fyri innheintingum fyri feløg og fyrirkur - eitt nú kravdu vit inn limagjald frá teimum, sum vóru limir í Avhalds-sjúkrakassanum.

- Tað var nógv pappírarbeiði av at vera innkassator, sum tað kallast, men tað dámdi mær væl, tí so kundi eg seta meg við rokniskapi o.ø. í hesum sambandi, sum eg hjálpti Palla við.

Høvdu kvinnur ikki áttarbeiði tá?

- Nei, tað var ikki vanligt, úttan so at kvinnur arbeiðu fisk. Eg var tó á skrivstovu nøkur ár eftir at vit giftust, men eg gavst tá børnini komu. Eg havi havt brek í rygginum síðani eg var smágenta, og tað hevði við sær, at eg fekk litið gjørt av húsrarbeiði.

Hvar arbeiði tú?

- Eg var á skrivstovuni hjá Nyholm Debes, sum hevði blikksmiðju í Perluni í Vágshotni, og eisini seldi ymiska útgerð. Eg minnst at arbeiðsmenninir fingi 80 oyru um tíman og sveinar eina krónu. Eg fekk mánaðarløn, einar 80 krónur, sum hækkaði við árunum, tó fekk eg ongantíð meir enn 90 krónur um mánaðin, sigur Elisabeth.

Elisabeth minnst aftur á tíðina, tá hon plagdi at krevja sjúkrakassagjaldið inn hjá fólki. Hon sigur frá, hvussu hon var móttikin, tá hon kom at vitja:

- Øll høvdu so vakrar stovur tá, og eg haldi at tey flestu høvdu tvær stovur, men vit høvdu kortini bert eina.

- Tá tú kom út til fólki at krevja pening inn, var tú bjóðað inn í stovuna. Tað var mangan áhugavert at

siggja innbúgvíð og teir vøkru ovnamar í stovunum. Har vóru plússmøblar og teppi á gólvinum og myndir á bróstinum. Tey, sum ikki høvdu gólvteppi, nýttu seyðaskinn ístaðin. Tað var ikki eitt krav at fólki skuldu vera limir í sjúkrakassa, og tí hava ivaleyst bert tey fólki verið limir, sum hava verið væl fyri.

JAVNAÐARFAMILJA

Elisabeth Henriksen minnst aftur á tíðina tá hon var nýgift og sigur frá, hvussu tað var hjá manninum Palla, at koma inn í Snikkarastovufamiljuna:

- Vit vóru øll javnaðarfólk, og tí var tað bert so natúrligt, at eisini Palli bleiv tað, fakfelagsmaður, sum hann eisini hevði verið í nógv ár.

- Hann hevði eisini stóran áhuga fyri almanna-málum og visti sjálvur, hvat tað hevði at týða at fólki høvdu ringar liviumstøður.

- Palli gjørdist fadirlæysur, bert fyra ára gamal og eftir sat mamman við fyra smáum børnum og ongari inntøku. Hon noyddist at livbjarga familjuni við tí, sum hon kundi gera við egnum hondum. Palli kom tí eisini at arbeiða fyri teimum minni mentu í býráðsarbeiðnum og eitt av málunum, sum hann saman við øðrum fekk í lag, var, at fólki kundu keypa grundstykki eftir ávísari avgjaldskipan. Hetta var eitt av teimum fyrstu málunum, sum vóru samtíkt í 40'unum, tá Palli varð valdur í býráðið.

Elisabeth Henriksen hevur ikki sjálf verið aktiv í politikki, men hon kennir til slíkt virksemi kortini. Pápi hennara Jacob Mouritsen sat í býráðnum frá 1932 - 40, og Palli Henriksen var býráðslimur frá 1940 - 1968. Dóttirin Jona Henriksen hevur sitið á Tingi og hevur eisini verið býráðslimur í árunum 1968 - 72. *Hvussu er tað at blíva gamal í Føroyum?*

- Tað er tað sama sum at vera ungur her, sigur Elisabeth skemtandi - tað

kann ikki vera betur. Sjálvandi eru enn gomul fólk, sum sita einsamøll ella búgva heima hjá børnunum, men tey eru ivaleyst meira bundin, enn vit eru her á Lágargarði. Her kenni eg meg tryggan, tí starvsfólkini eru um okkum, og kunnu veita eina hjálpandi hond, tá á stendur.

Hvussu er vanligi gerandisdagurin her?

- Eg fái drekka upp á songina, og so koma tey at hjálpa mær fram. So fari eg í ítrivstovuna at gera eitthvørt. Nú er sjónin ikki so góð longur, men har er altíð starvsfólk, sum kunnu hjálpa mær, um neyðugt. Eg fái mær ein blund á middegi og tá eg komi upp aftur fái eg ein drekkamunn og plagi - um veðrið er gott, at fara út at spáka ella bert at njóta sólina. Hvørt fríggjakvöld hava vit hugnaløtu, tá er uppi estur og annað áhugavert á skránni.

Mikudag plaga vit at fara í býin. Vit fara á framsýningar og vitja annars ymsa staðni, har okkurt er á skránni. Bróðrasamkoman hevur møti á Lágargarði hvørt mánakvöld og prestur vitjar hósdag.

- Jú, broytingarnar hava verið nógvar og góðar gjøgnum árinu, og eg kann bert siga, at eg eri takksom fyri tað, sigur Elisabeth Henriksen at enda.

Philippe Carré, listamaðurin við teimum hugnaligu myndunum úr gerandislívinum, hevur við hesi framsýningini ment serliga pappírklipp listina á tann hátt, at hon hevur fingið víðari sjónarrang og hevði eisini stóri flog. Mynd: Kalmar

Framsýningin hjá Philippe Carré longd

Tað er neyvnan á hvørjum ári at listamenn eru fyri slíkum bragdi, at framsýningar teirra verða longdar, av tí at so nógv fólk vitja.

Philippe Carré, listamaður, hevur seinastu 14 dagar havt framsýning í Norðurlandahúsinum. Av tí at so nógv fólk hava vitjað sera væl umtóktu sýningina, hevur leiðslan í Norðurlandahúsinum gjørt av at leingja freistina til mánadagin 24. september.

Sostatt verður høvi hjá

fólki at vitja framsýningina í vikuskiftinum.

Philippe Carré er ættadur úr Fraklandi, men hevur seinastu árinu búð og arbeitt í Føroyum. Hann er upprunaliga útbúgvin ljósritari. Tað hevur rættiliga eisini sett dám á pappírslippmyndirnar, sum listamaðurin fleiri ferðir seinastu árinu, hevur sýnt fram.

Higartil hava listaverkini hjá Plippe Carré oftast snú seg um býarmyndir úr Havnini, men

hesuferð eru eisini myndir úr Fugloy og Mikinesi við á framsýningini.

Tað, sum ivaleyst hevur vakt áhuga millum fólk við hesi sýningini er helst, at Philippe Carré listarliga hevur endurnýggjað seg. Myndirnar eru eins og meira hálfloygdar enn tær hava verið higartil. Tað hevur gjørt sítt til at júst hetta slagði av myndlist, sum frammanundan er ógvuliga væl umtókt, hevur vakt ans millum fólk. **Dagny**

Fyrilestur um arkitektur Norðurlandahúsinum

Mánadagin 24. september er fyrilestur á skránni í Norðurlandahúsinum.

Tað er Jacob Blegvad, arkitektur í Danmark, sum heldur fyrilestur undir heitinum: "De arkitektoniske kreative muligheder i en rationalistisk fremtid." Jacob Blegvad er ein av

mætastu arkitektum í Danmark. Hann var limur í metingarnevndini fyri arkitektakappingina, sum varð útskrivað í samband við at Norðurlandahúsið skuldi byggjast. og hann fekk til uppgávu at hava arkitektoniska eftirlitið við stovninum, tá Norðurlandahúsið

var liðugt og tikið í nýtslu. Jacob Blegvad heldur fyrilesturinn í Norðurlandahúsinum í samband við at hann skal luttaka í evropeisku arkitekturáðstevnu í Edinburgh í nærstu viku.

Orð: Dagny Joensen
Myndir: Kalmar Lindenskov